

som er berørt her i Motiverne, nemlig hans Afsted; men der er ikke talt om dennes Nar-sag. Jeg skal da tillade mig at oplyse det høie Thing om, at Nar-sagen til, at han fik sin Afsted, ikke var den, at hans Foresatte ikke ønskede, at han skulde blive i Tjenesten, men det var, fordi han søgte om en Wgteskabs-tilladelse, som hans Foresatte troede at maatte nægte ham. Der var han da stillet mellem denne Nægtelse og sin Forpligtelse, og da han meente at burde opfylde sin Forpligtelse mod herde, med hvem han var forlovet, valgte han at søge sin Afsted, og han fik den. Saaledes forholder det sig med denne Sag. Jeg skal som sagt tillade mig at anbefale ham til det høie Thing.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning over Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling, som vedtoges eenstemmig med 78 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: „Forflag til Lov om extraordinair Pension for forhenværende Inspecteur ved den ophævede Garnisonskole i Kjøbenhavn, Krigsraad N. Jacobi, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 1547).

Da Ingen ønskede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved Sagens Dvergang til 2den Behandling vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: „Forflag til Lov om extraordinair Pension for forhenværende constitueret Underlæge H. F. B. Schlegel.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 1549).

Da Ingen ønskede at yttre sig, fattedes

Sagens Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

Winther: Jeg tillader mig at foreslaae, at dette Lovforslag henvises til det før besluttede Udvalg.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag med 70 St. mod 3.

Man gif da til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af: „Forflag til Lov om extraordinair Pension for entlediget Professor ved Universitetet, Conferentsraad, Dr. phil. Frederik Christian Sibberm.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 1217.)

Sable: I de Bemærkninger, som ledsage dette Lovforslag, er det udtalt, at den Paagjældende har indtaget en fremragende Plads ved Universitetet haade som Lærer og som Videnskabsmand, og der tilføies, at det derfor vistnok vil erkjendes, at der er god Føie til „at yde ham den foreslaaede Anerkjendelse gennem en Forøgelse af hans Pension, nu da han i en Alder af 85 Aar har forladt Universitetet efter i 57 Aar at have staaet i dens Tjeneste.“ Maa det være mig tilladt i den Anledning og paa Grund af, at det maaskee kunde synes Afskillige at være en temmelig rundelig Sum, hvorom der her er Tale, at føie nogle Ord til dem, som den høitærede Kultusminister har fremsat i den her oplæste Deel af Motiverne. Jeg mener, at den Mand, hvorm der her er Tale, hører til Fædrelandets høit fortjente Mænd. Mange i denne Sal vide maaskee ikke, hvori denne høit fortjente Mands egentlige Værd bestaaer, og det maa derfor være mig tilladt at føie nogle Bemærkninger til, hvad der i Motiverne er udtalt. Han har været en Lærer ved Universitetet som Saa, og naar jeg fremsætter denne Mening, er det ikke, fordi jeg her vil nævne ham blandt de Lærere, som have holdt glimrende Foredrag, men blandt dem, som i en meget lang Nar-